

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak.
nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécében:
Schalek H., Dukas M., Ooppelik A.
«Általános Tudósító» hirdetési osz.
tálya Budapest.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttérre 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A vidéki tűzoltóság és a mentés intézménye.

Manapság gyorsan hal meg az emberiség egy tekintélyes százaléka, a balesetek, szerencsétlenségek és öngyilkosságok mind nagyobb arányban járulnak hozzá a temető-keretek benépesítéséhez. De a legtöbb esetben a hirtelenében jött gyors pusztulásnak gyors segítséggel elejét lehet venni. A nagy városokban hatalmasan érvényesülő emberbarátság tehát megteremtette a mentő intézményt, ezt az ideálját a gyors segítségnek.

Remek szép dolog az, amit Budapesten a mentőintézmény véghez visz. Nincs az az újság, mely oly gyorsan a közönség szívéhez lérközött volna, mint a mentőintézmény. A kávéházi gyufatartótól, melyen ott ékeskedik a »Mindnyájunkat érhet baleset« felírás a Markó-utcai díszes palotáig száz és száz jelensége a mindennapi életnek a mentők népszerűségéről tesz tanúságot és arról az áldásos eredményről, melylyel a mentés munkája jár.

A külföldi példán okulva két-három nagyobb vidéki városunkban is szervezték a mentő intézményt. Amennyire a szerény anyagi támogatás megengedi, a mentés prosperál itt is.

Nekünk nincs olyan gazdag jótékony társadalmunk, mely közintézményeket tudna fenntartani állandóan. Már pedig a mentőintézménynek közintézménynek kell válnia, így kívánja azt a humanizmus és számos reális érdek. Budapestről, ahol pár év alatt virágzásának tetőpontjára emelkedett az önkéntes mentés, szét kell áradnia és fogékony talajra kell találnia az eszmének minden vidéki városban, mely valamit tart magára.

Az eszme megvalósítása nem tartozik a nehezebb feladatok közé. Nem költséges dolog ez. Egy-két mentő kocsi, 4—5 önkéntes mentő, egy szakember vezetése alatt a legtöbb vidéki városban megfelel. Nincs az a vidéki város, melynek társadalma nem adózna erre a nemes célra. És ha a városi vagy megyei hatóság is meghozza a maga áldozatát, mely amugy sem lesz nagy, a mentés országszerte szervezve van.

Az állam, mely eddig jóakaratu figyelemmel kísérte az új intézmény derekas működését, most támogatását ajánlja fel, hogy a vidéknek is része legyen az emberbarátság eme nagyjelentőségű művében.

Maga a miniszterelnök nyitotta meg azt a kongresszust, melyen az ország csaknem minden törvényhatósága és rendezett tanácsu városa képvisellette magát egy-két-három főtisztviselővel. A kongresszus a mentőintéz-

ménynek a vidéken való szervezésével foglalkozott, már több elvi jelentőségű megállapodásra jutott. Az az egyhangú lelkesedés, melylyel az ország megbízottai az új eszmét fogadták s a meleg érdeklődést, melyet a kivitel módozatai iránt tanusítottak, biztos reményt kelt bennünk arra nézve, hogy aránylag rövid idő alatt a mentőintézmény országosan szervezve lesz. Különösen ha a kilátásba helyezett állami támogatás kellő időben uueglesz.

A vidéki mentők szervezését nagyban megkönnyíti a kongresszuson is általános helyesléssel fogadott azon terv, hogy a tűzoltóság kebelében akarják a mentést szervezni. A vidéki tűzoltóságok mindmennyi megállapodott, fegyelmezett s elég intelligens testületek, az önkéntes mentők legjobb anyagát mindenesetre ők tudják szolgáltatni. Igen szerencsés idea a tűzoltóságot az önkéntes mentéssel együtt szervezni.

Az első lépés tehát megvan. Most minden tényezőnek meg kell tennie kötelességét, az államnak, a vidéki közhatalosoknak és a társadalomnak. És ha majd fölbangzik a mentő csilingelése ebben az országban mindenütt, a hol megjelenik a halál előhírnöke, a katasztrófa: Magyarországot az első államok sorában fogják említeni.

TÁRCZA.

Akkor és most.

Itt van az ideje,
Hogy világot lássak,
Vágygyal telt kebellem
Távozom, s hagyom el
A szülei házat. —

Lassabban menj vonat! . . .
— Mily szép a természet!
Töltsd el gyönyörrel,
Mely mindent úgy kedvel:
Fiatal lelkemet . . .

* * *

Hogy siet a vonat,
Hogy szalad, hogy rohan!
S mégis azt gondolom,
— Nem úgy, mint egykoron, —
Mindig egy helyen van.

Lásd, hogy vágyom haza! . . .
Siess jobban vonat!
Kit nem láttam oly rég,
A ki csak értem ég:
Öleljem . . . anyámat. —

Nagy Ferencz,

Mese mese nélkül.

— Irtá: D'Amant Leo. —

Nem föfedező körutra indulok, a mikor hivatalom (tehát nem hivatalból) konstatálni igyekszem, hogy a világirodalom egyetemében számtalan az olyan neveknek a száma, a melyeknek létezéséről vagy egyáltalán csak nagyon kevesek tudnak, vagy pedig, mint ezt mondani szokták: nevüket a jótékony homály felhője burkolja. De azokat sem akarom kihagyni jelen cikkelyemből, a kiknek neveit Clio márványlapon kitörölhetetlen betűkkel örökítette meg, s a kiknek illetén könnyű a tündöklő napfény sugarában sütkezni. Csak-hogy kérem ezek az igen tisztelt felhőhomályos és márványba vésett urak mesékben abban különböznek az én kisdéd elbeszélgetésemtől, hogy míg én annak pontját mindjárt a bevezetésben találok fel, ők bizony sokszor egyáltalán nem képesek azt még elbeszélésük végén sem feltalálni. Jó magam ezzel megadom igen tisztelt olvasóimnak a módot arra, ha nem tartják megfelelőnek (enyhén szólók) elbeszélésem pontját, ne olvassák azt tovább. Kérem már ez magában oly előny, a mely érdemessé teszi az elolvasást.

Szó lesz kis mesénkben: egy leányról és egy legényről. Szép volt mindkettő és fiatal. Úgy hiszem nem veszem nagyon igénybe kitaláló tehetségüket, amidőn nem írom le azt, ami csak természetes, (már mint a tárczaticskékben) hogy szerették egymást s csupán csak azt akarom megemlíteni, hogy egymásé lettek, s ez mesém pontja. Már ebből is látható, hogy nem vagyok oly kegyetlen, mint az én többi író társaim, akik addig marcangolják szerelmeseik sziveit, míg az, vagy olvasóiknak türelme megszakad, hanem ha már

meg van bennük a fentemlített s meg nem vetendő tulajdonság, úgy hát legyenek egymásé; látják kérem már én csak ilyen vagyok, ha valakit a a kezem ügyébe kapok, azt kegyetlenül és visszavonhatatlanul összeadom. Ez az egy jó tulajdonságom még megvan.

Egyebekben a leányt Annának hívták, a legény huszárhadnagyi uniformisában, élete tavaszának és huszonegyedik évének gyönyöreit élvezte, — néha ritkán, sokszor bizony gyakran.

Praemissis praemittendis, emilyetén elmondtam volna az elmondandókat, térjünk a tárgyra.

*

Sűrű sötét volt, a szél felkavarta erdőszéli eperfalombja, melyek feketén bólingattak (Arany János szerint,) bogarak zugtak ugyan, de ezt nem hallottam, mert a messze távolból közeledő kavalkade lódübürgése elvette minden más hang zaját. S így még azt a szivességet sem tehetem meg a fentemlített bogaraknak, hogy neki érszemtem őket valami falnak, ameyen aztán nagyot koppanhatnak, azon egyszerű oknál fogva, mert a közelben nincs sehol sem fal. Még azt is konstatáltam már róluk, hogy még azután sem hallgálnak el, a miután már nagyot koppannak, így hát egyáltalán nem is foglalkozom velük többet.

Kies kis fákövezte út vezet az erdőn keresztül, a mely csak egy csermely által szelelt át, (azért írok szenvedő alakban, mert az ut ezalatt tényleg szenved) mely pataként csörgedezik a völgykaton felé — gondtalanul.

Ki gondol a gonddal? A természet lágy ólén (nem tapasztalásból tudom) lenni oly jó.

Az erdő mélyén egy bozontos fa tetejében

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Csertán Károly** Zalavármegye alispánja, Sulzberger Alajos megyei főszámvővel e hó 4-én Csáktornyára érkezett a szolgabírói hivatal megvizsgálása végett s ugyanakkor a város háza is megjelent, ahol a képviselőtestület jelenlétében vette át Morandini Bálint csáktornyai építőmester és birtokos honpolgári esküjét. Alispán ur e hó 5-én d. e. Perlakra utazott a szolgabírói hivatal megvizsgálása végett.

— **Morandini Bálint** csáktornyai építőmester e hó 4-én tette le a honpolgári esküjét a képviselő-testület jelenlétében Csertán Károly alispán kezébe. Alispán ur és Ziegler Kálmán a képviselőtestület tagja mondták alkalomszerű beszédeket, majd Morandini Bálint, mint a város új polgára fejezte ki köszönetét a városnak, mely őt tagjai közé fogadta és nyújtotta át a városbírónak adománylevelét, melylyel a nap emlékeül az építendő kórház javára 50 ezer drb téglát ajánlott fel. Délután 1 órakor Morandini felesége ebédet adott a Szeiwerth vendéglőben, amelyen számos felkészítő hangzott el: Ziegler Kálmán Morandinit, az új polgárlátsát, Zakál Henrik Csertán Károly alispánt, Csertán Károly Morandinit, majd a város elöljáróságát és közönségét, Molnár Elek Morandinit, Petrics városbíró az alispánt, Kolbenschlag Bela Ziegler Kálmán kir. közjegyzőt, a város régi tevékeny polgárát, dr. Schwartz Albert Simon Lajos kir. táblabíró, Wollák Rezső Molnár Eleket, Sulzberger Alajos Morandini családját sat. eltek. Este a tűzoltóság nevében Szeiwerth Antal főparancsnok üdvözölte Morandini társparancsnokot, a tűzoltó zenekar pedig több darabbal tisztelte meg. Este ismét összejött a társaság Szeiwerth vendéglőjében vacsorára, mely alatt Sárközy zenekara és a tűzoltó zenekar felváltva játszottak. Az újból felhangzott felkészítő alkalmából Morandini Bálint újból ígéretet tett, hogy a város érdekeit szíven viselve, annak előmenetele ügyében hálás szívet mindent el fog követni. Megemlítjük, hogy több mint 30 esztendeje annak, hogy Morandini Bálint Csáktornyán letelepedett, s hogy mint a szé-

pészeti egyesület elnöke maradandó érdemeket szerzett magának a város tereinek, utcáinak és sétányának a rendezése, befásítása, a tűzoltó-egyesület sat. emberbaráti és közhasznú egyesületei körül. Morandini szorgalmától és áldozatkészségétől még sokat vár Csáktornya közönsége a város szépítése és rendezése ügyében.

— **Kinevezés.** A déli vaspálya-társaság budapesti igazgatósága Friedenthal Sándor csáktornyai vasúti irodótisztelt raktári felügyelővé nevezte ki.

— **Nyugdíjazás.** A déli vaspályatársaság budapesti igazgatósága Bellák József csáktornyai vasúti raktári felügyelőt 35 évi szolgálata után nyugdíjba helyezte.

— **Arczképleleplezés.** A budapesti kereskedőifjak egylete Vastagh György festőművész által megfestette 30 éven át buzgó alelnökének, Wollák Samu, Wollák Rezső csáktornyai ügyvéd bátyjának arczképét; az ünnepélyes leleplezés december 7-én ment végbe.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Rózsa Károly okl. tanító a IV. hegykerületi áll. népiskolához tanítóvá nevezte ki.

— **Társasvacsoara.** A Csáktornyán állomásozó dsidas katonaság altisztjei Jungwirth József altisztnek őrmesterré történt előléptetése alkalmából a Baumhak-fele vendéglőben sikerült társasvacsorát rendeztek.

— **A csáktornyai ipartestület** havi gyűlésén Horváth Pál egyleti pénztárnok azt indítványozta, hogy miután az iparosoknak vásár előtti napon a sok munka folytán tanonczaikra nagy szükségük van, keressek meg az iparostanonciskola igazgatósága, hogy ily napokon a tanoncok az iskolalátogatás alól mentessenek föl. Az ipartestület ilyen értelemben határozott.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A belügyminiszter a kolori kaszinó alapszabályait jóváhagyta.

— **Értesítés.** A csáktornyai kereskedő ifjak egylete ma, vasárnap, december hó 10-én saját helyiségében közgyűlést tart.

— **Zalavármegye** törvényhatósági bizottságának 1899. évi december hó 11-én és folytatva tartandó rendes közgyűlésén fel-

veendő s vidékünkkel közelebből érdeklő tárgyak sorozata: 1. Az üresedésben levő egy járási szolgabírói- és a vármegyei IV-ed aljegyzői, valamint a netán üresedésbe jövő egyéb állásoknak választás útján való betöltése. 2. A közigazgatási bizottság választott tagjai sorából kilépő 5 tag, névszerint: Eperjessy Sándor, dr. Gyömörey Vincze, Hertelendy Ferencz, Koller István és Ziegler Kálmán helyére új tagok választása. 3. Az 1886 évi XXI-ik törvényczikk 25. §-a alapján az igazoló választmánynak 1900. évre történendő újbóli megalakítása. 4. Vasvármegye törvényhatósági bizottsága a kötelező állami tűz- és jégbiztosításnak törvényhozás útján leendő szervezése tárgyában az országgyűlés képviselőházához és a nagymélt. m. kir. Miniszterelnök urhoz intézett feliratát pártolás végett megküldi. 5. Baranyavármegye törvényhatósági bizottsága a vármegyei tisztviselők javadalmazásának rendezése iránt az országgyűlés képviselőházához intézett feliratát pártolás végett megküldi. 6. A szarvasmarha-, sertés- és juhtenyésztésről alkotott vármegyei szabályrendelet módosítása. 7. A vármegyei járási orvosoknak fizetés felemelése iránti folyamodványa. 8. A perlaki járás főszolgabírója Csehovecz, Alsó-Pusztákovecz és Palinovecz községek képviselőtestületeinek jegyzői lak vétele tárgyában hozott határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti. 9. A perlaki járás főszolgabírája Perlak nagyközség képviselőtestületének községi pótadó és behajthatlan községi követelések törlése tárgyában hozott határozatát törvényhatósági jóváhagyás végett beterjeszti.

— **A csáktornyai ált. ipartestület** f. hó 4-én tartott rendes havi ülésében tárgyalta az 1900. évre szóló költségvetést, a mely szerint a bevétel 480 frt, a kiadás 380 frt, s így 100 frt maradványra van kilátás.

— **Perlakon** a kosárfonó tanfolyam decz 5-ike helyett 12-én kezdődik. Eddig 29-en jelentkeztek, mely szám azonban rohamosan emelkedni fog.

— **Az Országos Eötvös-Bizottság**, a mely azt a nemes céllt tűzte maga elé, hogy a Tanítók Háza javára diszkiadást rendez báró Eötvös József összes munkáiból, serényen dolgozik már azon, hogy a mozgalmat országossá tegye. Néhány nap mulva

vigan vakog két özvegy kakadú, nem bántja őket a bú. (Ezt csak a rim kedvéért konstatálom.) Megszöktek -valami vén kisasszony szobájából, kit csak azért tartok érdemesnek felemlíteni, mert, mint ezt Önök is tudják, az ritkaság, hogy jövevényes vénkisasszonyok maeszkákat kakadúkkal helyettesítsék. Eppen ezen üttödött meg az előbb leírt két kakadú és gondosan kieszelték a tervet s megszöktek az éjjelen. A kisasszony pedig bú, bánat és a szoba közepette most azon elmélkedhetik, hogy hát tulajdonképen: minek is van szerelem a világon. Hogy mért elmékedik épen ezen a még mindig meg nem oldott thémán? Önök ezt épp oly joggal kérdezhették volna tőlem, ha véletlenül nem ezt a frázist, de valamely mást irtam volna ide. Így hát sziveskedjenek ebbe bele-nyugodni.

Néma esend köröskörül, csupán a két özvegy kakadú vidám társalgása zavarja meg a falevelek suttozásából eredő harmonikus melódia összhangját, mely lágy, zengetes hangon adja tudtára mindazoknak, akiket érdekel, hogy csak itt van helye a gondtalan, vidám életnek.

... Üvik-üvik, majd pedig . . . kukik-kukik hallatszik egyszerre gyors egymásutánban, s azonnal kitaláltam, hogy itt kukik madárról van szó.

Lassan, meggondoltan közelget ahhoz a ponthoz, a hol a két özvegy kakadú hemzsegett, majd pedig egy vidám szökéssel az átelleni faágon foglalt helyet és várakozó álláspontra helyezkedett.

Egyzerre csak, huh . . . a két kakadú szom-

szedságában egy tág oda, oda bú bele a két kakadú, hol nem bántja őket a bú.

A kukik ennyi «ú» hallatától megijed s feladja állásponcjával támadó szándékát, s a zajtalan elfogyás terére lép.

Emilyetén elintézte a részéről egyedül elintézendőt, ez-nem a letárgyaltak alosztályába helyezük őt.

Az a kavalkád, a melyről kised elbeszélgetésünk legelőjén tettünk szót, ezalatt folyton közelebb vonult, elannyira, hogy ha még egy intermezzót irtam volna le, már el is késtem volna ennek konstatálásával, mert a lovascsapat már tudj isten hol járhatna azóta. Így azonban tudva azt, hogy ez önöket nagyon érdekli, elmegyek most utána, a kinek jól esik, (ha nem is esik) az jön zelem. Tessék bezsallani.

Fogadom, még mindig meg sejtik históriámnak jogi előnyét, pedig ez oly közel fekszik, ha egy kis figyelemmel vannak aziránt a kastély iránt, amely ott füstölög a távolban. Ebből is láthatják, hogy nemesak Petőfi irótársannak van megengedve az édes anyja kunyhóját a távolból füstölgetni, de megtehetem azt én is, habár nem az édes anyám kunyhójával. Ez a kastély azért hasznos tudnivaló, mert annak az ablakából néz ki elbeszélésünk pointjének az előidézője, hosszú, selymes szempillái alól most törli ki azt a bizonyos könyvecskét, amely ilyenkor a szemekben meg szokott csillanni.

A kavalkáde a kastély kapuja előtt megáll lováról leszáll egy csillogó uniformisba bujt huszárhadnagy, ki egyenesen a feljárt felé tart.

Akik nem kedvelői a családi jeleneteknek, azok legyenek szivesek néhány pillanat erejéig kised fejécskéiket elfordítani, mert ami most következik, az egyszerűen megható. Ketten ők egymás karjába borulva hosszan, faldokló hangon sóhajtottak el az ilyenkor obligát «szereleket»-et amelyet nyomon számos esők követett.

— Végre, hogy megint szemtől szembe láthatlak, szólt meghatóttan a snájdig lajdinánt.

Kérem, ha most neki kezdenék és elmondanám mindazt, ami még történt, azt hiszem kellemtelen volna önökre nézvest, mert kiszorítanám nemesak a tudósítások és hirdetések helyét, de azt hiszem egész kis históriám is abba a kellemtelen helyzetbe kerülne, hogy nem lát nyomdafestéket, vagy az nem látná meg őt. E czéliből hát megszűnök tárczairól működésemmel (ne tessék megjedni, csak mára) és minden külön értesítés helyett tudatom mindazokkal, akiket illet, hogy három hétre ezután megtartották a lagzit, amelyre mint minden jövevényes lagzira, három vármegye gyűlt egybe, két boldog ember egybekelését megünneplendő.

szétküldi az előfizetési felhívást, illetve az aláírási ívet a művelt Magyarországi minden faktorához, hogy kiki a maga körében hivatkozott szerezzen a szép és hazafias eszmének. A bizottság, melynek élén Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter, Jókai Mór és Beöthy Zsolt állanak. megalakulása óta sűrűn kapja az ország minden részéből az érdeklődő leveleket, a mi azt bizonyítja, hogy általános visszhangra talált a mozgalom áldásos intenciója. Hisszük is, hogy egyesületeink és intézeteink — nem is szólva a tehetősek osztályáról, a mely meg fogja ragadni az alkalmat, hogy a kultúrának és az irodalomnak együttes szolgálatot tegyen — lelkes lársai lesznek a propagandában az Országos Eötvös-Bizottságnak, a mely a munka kiadásával a magyar tanítók és tanárok során óhajt lendíteni. Minden érdeklődő, a ki előfizetési ívre reflektál és ilyet véletlenségből nem kapott, forduljon ezért az Országos Eötvös-Bizottság irodájához Budapest, Szentkirályi-utca 47. sz., mely kész örömmel teljesíti kívánságát.

— **Vadászat.** Nimród fiai e hó 3-án ritka élvezetben részesültek Horváth Csongor János kir. járásbíró által a Dráva-Egyház község határában rendezett vadászat alkalmával. Az összejött vadászok és hajtók a legnagyobb rendben s nagy buzgalommal láttak hozzá a szép vadállománynak a le-puffogatásához. Terítékre került 164 drb nyul, 1 fázán, 10 fogoly. A rendező házigazda e kitaró működésért Isten szabad ege alatt párját ritkító lakomát tartott. A munka befejeztével a társaság két részre szakadt; egyik része a házigazda lakásába vonult s ott folytatta a vig lakomázást, a másik töredék meg a »Hermann«-féle vendéglőben cigányzene mellett iparkodott magának felejtethetlenné tenni a napot.

— **A postát igénybe vevő közönség** figyelmébe karácsony alkalmával a pécsi posta-igazgatóság a következőket ajánlja: Minden egyes küldemény a tartalomnak megfelelően, de mindenesetre jó anyaggal és tartósnal csomagolandó. Élelmi szerek, játékok, gyümölcs, szövet, kalap, ruha, fehérnemű külön-külön burkolandók. Ezüst és aranyeműeket továbbá pénzt a fennebb felsorolt tárgyakkal együvé csomagolni nem tanácsos, merl esetleges kártérítésnél figyelembe nem vételnek s már a nyomozásnál is a tényállás kiderítését hátráltatják. A csomagoknak általában egy kell göngyölvé lenni, hogy egyrészt a göngyölt (burkolat) a küldemény tartalmát külső befolyás ellen megvédje, illetőleg hogy tartalmukhoz a burkolat és a pecsétek megsértése nélkül hozzá férni ne lehessen, másrészt, hogy a tartalom más küldeményeken szállítás közben kárt ne tehessen. Minden csomaghoz szállítólevél szükséges, melynek a csomagra irt összes címadatakat kell tartalmaznia. A címzés a szállítólevél adataival egybehangzóan tisztán, olvashatóan és tüzetesen (vezeték és keresztvonal, társadalmi állás, lakhely, község vagy puszta, utolsó posta, vármegye, utca, házzám, emelet, ajtószám) magára a csomag göngyöletére irassék, hogy a címzett, főleg ha a küldemény nagyobb városba szól is, könnyen és késedelem nélkül feltalálható legyen. Végre a torlódás lehető csökkentése céljából, de meg azért is, hogy a küldeményeket még az nap biztosan tovább küldeni lehessen, igen kívánatos, hogy a küldemények föladása a délelőtti időben történjenk.

— **Kimutatás** a csaktonyrai anyakönyvi hivatalból november haváról. Születtek: Koc-

muth Katalin, Szabol Imre, Levácsics Márton, Mihálicz Ceczilia, Poszavec Katalin, Hálábávecz Ceczilia, Czekorics Ferencz, Doklea Mária, Rádek András, Mlinarics Ceczilia, Mlinarics András, Zadrávecz Katalin, Unterecker Erzsébet, Zsgáneck András, Zebecz István, Kuhovecz Katalin, Novák András, Fodor János, Hrádel Éva, Korent János, Brátiscsák András, Zág Ferencz, Dirnbek János, Novák Ferencz, Brándl Ilona, Goricsáneck András. Tkalcsecz Lucia, Szocsics N. — Meghaltak: Zseleznyák 16 hón., Zserjár Mária 6 napos, Jálsovecz Mária 14 hón., Komecz Márkné 31 év., öz. Czonor Mihályné 80 éves, Babics Ferencz 5 év., öz. Zadrávecz Mátyásné 75 éves, Meiszen Péter 42 év., Goricsáneck Mihály 1 hón., Mihálicz Teréz 1 hón., Horváth Mátyás 64 év., Rossmeissel Márton 42 év., Szerneck Magdolna 3 év., Belez Ceczilia 15 hón., Bujánics Pál 25 éves. — Házasságot kötöttek: Lukács György és Szenevácz Ceczilia, Horváth Lajos és Kapics Rozália, Kmety János és Molnár Katalin, Heinrich Zsigmond és Fischer Juliska, Sopár István és Meszarics Ilona. — Születések száma 28, halálzások száma 16, házasságot kötött 5 pár.

— **Meteorologia.** A hőmérséklet havi közepe 5.5 C°. Maximuma 18.4 C°. 3-án, minimuma —2.2 C°. 25-én volt. A csapadék havi összege 6.0 mm. A csapadék 24 órai maximuma 4.0 mm. 9-én. Csapadékos napok száma 10. Észrevételek: 16-án éjjel 4 h. N-ről szélvihar. este 9 h. esőzermegés, 18-án éjjel dé, 22, 23, 24, 27, 38, 29- és 30-án reggel szintén dé.

— **Nagy Sándor (Alexandros) sarkophagja.** Konstantinápolyban őszik világbíró Sándor sarkophagját. A monumentalis munka egyik legkiválóbb remeke az ó-kori szobrászathnak. Négy oldalán harci és vadászati jelenetek vannak kifaragva. Lovas alakok csatáira: egyik haldoklóva bukik le menjéről; a másik rettenetes bosszuálló útésre készül. Egy galogos féltérre ereszkedve röpti el utolsó nyílát. Oly elevenek, oly mozgalmasak ezek az alakok, mintha maga az élet dermedt volna meg egy pillanatban. A vadászati jeleneten a haldokló szarvas végső küzdelme, az oroszlán támadása a paripára oly finoman, oly művészi támadásnak alkotva, mintha a renaissance legnagyobb mestere teremtette volna őket az ihlet pillanatában. A jelenetek a haut relief művészet legszebb alkotásai közül valók. E fejedelmi díszú kopszóban pihent az a por, mely a mig ember volt, Nagy Sándor világhíres nevét viselte. Nagy Sándor életéről, földi pályája munkásságáról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 45. füzeté, mely remek reprodukciókban mutatja be sarkophagjának művészi faragványait. Az egész munkát szerkeszti Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 8 frt; füzetként is kapható 20 kr-ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadók-nál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

— **A gyümölcsfák trágyázását** vagy késő ősszel november hó folyamán, vagy tavasszal márczius, juniús hónapokban kell eszközölni. A juniús—október hóban kezejtett trágyázás csak kárára van a fának, mert későn ősszel indul erőteljes hajtásnak, a mely hajtások ha nem érnek, télen könnyen elfagynak. Ujabbán az istálló trágyán kívül nagy és kitünő eredménnyel használják a fák trágyázására a chilisáletromot, superfoszfátot és kainitot; a chilisáletromból 50 grammot, a superfoszfátból 80 grammot, s ugyanannyit kell a kainitból adni

1/4—3/4 kg. számszel egyetemben. A chilisáletromot vízben, a többi trágyalében feloldva kell a fa alá kiöntözni, amelynek koronája kerületébe 10—14 lyukzt fúrnok előzetesen. Legcélszerűbb a superfoszfát, kainit és meszet ősszel, a chilisáletromot pedig kora tavasszal kiöntözni.

— **A karfiol** egyike a legjövödelmezőbb kerti veteményeknek, természetése azonban nagyon nehézkes, mert folytonos öntözést, gondozást, kitünő földmunkát s intenzív trágyázást igényel. A compost egymagában nem elegendő arra, hogy erélyes növekedésre bírja, de különösen a chilisáletrommal öntözést hálálja meg gyors növekedésével. Egy locsoló vizken egy marék salétromot feloldva öntöztem én ezidén naponta karfioljaimat s bámulsos eredményeket értem el, mert ugy nagyság, mint izletesség tekintetében olyan karfiolokat nyertem, a minőt eddig soha sem.

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerü háziszerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, csúszénynél, csúznál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító-hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkóránál, minő: a kolera, hanyóhasolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitünő háziszér jó eredményt hozhatott bedörzsölésként az Influenza ellen is és 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegenkénti árban a legtöbb gyógyszerháiban készletben van, hanem bevásárlás alkalmával mindig határozottanmint »Richter-féle Horgony-Pain-Expeller« vagy »Richter-féle Horgony-Liniment« kéréndő és a »Horgony« védjegyre ké-ünk figyelni.

Eye seb következménye.

Salindre ur, a ki Saint-Florent-sur-Auzonnetben (Gard) lakik, erőteljes egészséges ember volt minden tekintetben; minden betegségtől ment volt egész ötvenhét éves koráig, a midőn egy a lábszáron kapott lött seb következtében egészsége rázkodtatást szenvedett s aggodalmat okozó állapotba jutott. Ez a seb nyomorékká tette és kénytelen volt mankót használni, De vajjon mitől lett reumás ő, ki soha fájdalmat nem érezett. Miért kapott, a ki mindig jól, izombetegség? Ezt nem nehéz megmagyarázni. A vér feozalása jöhetett létre azáltal, hogy a levegő egyes alkotórészei a sebbe hatoltak. Kétségkívül, ez a seb volt oka a betegség keletkezésének, a melyre az illető vagy örökösödésnél vagy a szüléteknél fogva predestinálva volt. Egész természetes, az első jelekből következtetve, hogy a vért kell helyreállítani s az izmok s idegek megerősítését kell célt kitűzni, ha eredményt akarunk elérni. A Pink-pilula való arra, hogy gyógyulást idézen elő. Salindre Lajos ur e tárgyban a következő írásból bizonyítvánnyal szolgál:

— 1886-ban annyira veszedelmes sebet kaptam lábszáromon, hogy nyomorék maradtam. Kénytelen voltam mankón járni. Eddig sohasem voltam beteg, de attól fogva reumás fájdalom gyötört, a mely csak súlyosbította helyzetemet s szörnyű kínokat okozott. Lassanként teljes izombetegség veti rajtam erőt. Sokáig szenvedtem s semmi sem adott enyhülést. Egy napon a Pink-pilula használatára határoztam el magamat és lassan-lassan teljes változás jött bennem létre. Fájdalmam teljesen megszűnt és betegségeből emléknél egyéb nem maradt Ma. ház nyomorék vagyok, az élet kevésbé rideg nekem, mert többé nem szenvedek.

A Pink-pilulák hatással vannak minden oly betegségnél a mely a vér rossz állapotának következménye és eredménye van a reuma, idegbetegség, sárgaság, váltóztás és több betegség következménye ellen.

Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi fővárlak: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerháiban, Budapest, Király utca 12.

Felelős szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF**
Kiadó és laptulajdonos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).**

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, **Margita Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Zimski sad.

Samo on zimski sad, jabuke, hruške, stoji dobro i dugo, kojega nismo pred vremenom pobrali, to jest, koj se je na drvu dozrelil dokraja. Nezrelno pobrani sad još, — ako se kak goder dobro spospravi se sposući. — Posle pobranja moramo jedno dva tjedna sada na zračnim nahizju držati na slami, da se malo vtrdi. Na zračnim, suhim nahizju čez celu zimu bi imel dobro mesto sad, ako se nebi morali bojati od zmrzavice. Ali vu vekšoj zimi niti slama neda zadosta obrambe proti zimi. Med vno-gjo plevami se sad sigurneše more predržati, ali od njili se lahko sbotne.

Gdo ima takvu pivnicu, gde nega plesnivoče, od toga nega bolšega mesta za sad na zimu. V takvoj pivnici sad jako malo zgubi od svoga smoka, lepi, friški softnati ostane i pomalem se zori. Pospravimo sada po jednim i jednoga komada od drugoga pregradjeno, pak da na mehkešim bude ležal sad, pod njega denimo papira. Pokriti ga nije potrebno, jer zrak v pivnici je tak dosta kmičen, pak i dosta topel je, zato se od nagle zmrzavice ili nagle dozore neimamo bojati. Ali vu onu pivnicu, gde sada držimo, zeljaje, zelje držati nesmemo, pak niti to nije dobro.

Ako nebi bilo prilične pivnice, v suhoj komori i v takvoj sobi moremo držati čez zimu sada, gde se nikaj nekuri. I ovdi tak, kak v pivnici samo jednog kre drugog de-

nemo sada i pokrijemo ga s papirom. Zračiti (luftati) stana nije smeti.

Ako niti priličnu pivnicu niti drugoga priličnoga stana nemamo, pospravimo sada v ladu ili v lagev. Svačkoga sada omotamo v mehek papir, pak tak denemo v ladu ili v lagev tvrdo jednoga kre drugoga i jednoga na drugoga tak dugo, doklam se posuda nije napunila. Med komadi nastanujuče rezke s papirom napunimo, — pak onda zakrito v takvo mesto pospravimo gde se nezmrzne. Mesto papira i med suhi pesek moremo spraviti sada. Najprije denemo odspod na 2—3 prste debelo peska, nato denemo sada, na njega opet tuliko peska metnemo tak dugo, doklam se posuda nenapuni. Ali to zato nije ravno najbolje, jer spokvarjenoga, hudoga sada nemremo odmah zapaziti, pak zato s takvim načinom samo najzdravešega sada hasnujemo, jer premetavanje s vno-gom brigom ide, pak premetavanje niti nehasni sadu. Još i v s slalom nametanoj grabi moremo sada predržati, ali tak samo malo vredne fajte pospravimo. V jamu nametani sad mora zdrav i s rukom pobrani biti, jer ga nemremo pod jednim na oku imeti. Močvarne grabe za sad nisu dobre. Sada za zimu, da si vreme prešparamo, moramo tak pospraviti, da v jednim vremenu zrelijućega sada skup složimo. Na police zmetanoga sada višekrat, v posudu metnejućega menjekrat treba spregledavati nesamo zato, jer se sad sprežori i zgubi teka, nego da spokvarjenoga čez vreme moremo vun

spobrali i da vidimo, jeli nisu se miši nastanili med sad. — Koj ni samo za hižnu potreboču, nego i zato spravlja sada, da more z njega nekke peneze dobiti, on naj se trsi kesno se zrelijućeg iz jedne fajte sada si spraviti, jer na vekšu kulikoču se prije najde kupec, kak na drugač.

Tantalus.

Novo vino.

Vnogi misliju, da čim duže ostane novo vino na droždji, stem bolše postane. To nije istina. Droždji najmre z poginjenih i još nekaj vrelujućih se gobah stojiju, kojese zato ne gibljeju, to jest netiraju vino na vrenje, jer nega više vu vinu cukora. Ima još v droždjah i belanjka, nadalje svakojačkih vu vino nespadajućih dugovanjah, koja spokvarjenje i pomešanje vina zročiju. Ako vino, koje se prvič očistilo, zavrelo, ne pretočimo, nego ostavimo na droždjah stati, deli droždja poleg tiske zraka počeuju po vini gori dohadjati, pretreju farbu vina i pomešaju nju. Dakle vidimo, da novo vino, kad već čez prvo vrenje prek zajde, odmah se mora pretočiti. Tak pretočeno vino još nije čisto. — Tomu je zrok, da još vuogo tamo nespadajuće stvari plavaju vu njem, koje, ako se s zrakom pomešaju, budu težeše, ter si na dno lagva sposedeju. Zato pri pretakanju novoga vina nato se moramo trsiti, da se ono čim više more s zrakom ziti, pak zato nesme se vino zaprto s pretakanom mašinom, nego odprto s skafom pretakati.

Z A B A V A

Plemeniti čin.

Bilo je u Novembru 1871, kad je u kanalu med Francuzkom i Englezkom strahovita bura biesnila. Iz englezke obale se je moglo jasno razabrati, da je jedna ladja, ne daleko od »Pater noster« pečine u velikoj pogibelji, jer svaki čas ju pienasti valovi mogu na tu pečinu hititi, koja od tud i ime nosi, jer se u njezinjoj blizini radi pogibelji miesta većinom moli.

Probanje, kroz tu strahovitu buru nesretnikom na ladji u pomoć priteći bilo bi izbilja norost, i bezsmislenoj žrtvovanje vlastitoga života. I ovak su videli ribari, koji su na kanonadu od u pogibelji se nahadjajuće ladje upozoreni, iz svojih kućicah van došli, da tu u pomoć priteći nije moguće, nego je samo iz obale moći gledati zdvojno borenje nemoćne ladje proti strahovito uzburkanim morskim valom. Strašno je bilo čuti viku za pomoć iz nasele ladje. Neopisivih izražajah čuti je bilo videti na proti nevrjemenu otvrdnutih licah ribarah miesta Lecq.

Konačno stupi jedan iz hrpe gledajućih, on se je nečemu junačkomu predomis-

lil; to je pristar čoviek, kojeg lasi su ravni već bieli ali mišice su kakti željezne. On spusti jednog čuna u more, za da poždrljivim valom ikoju barem žrtvu silom oduzme. Pak ako mu nebude moguće nikoga osloboditi, tak je barem pokušal i dobra volja je tu bila, ako li pak u svojem plemenitom činu pogine, tak preporuča svoju dušu Bogu.

Ali je sad velika neprilika nastala u tom, što on sam i u svojem čunu jedini, nije mogući se podstupiti u zburkano more odrinuti; on anda pozove iz okolo stojećih, da bi mu se netko dobrovoljno nek priključil; ali takovo uzburkano more nije šala, pak mu se stoga nitko neoglasil, jer svaki drži, da bi to prevelika prevzetnost bila u takovu strašnu vodu se podufati, a ktomu i sigurna smrt, jer ne da bi okolo stojećim gjegjernoš mozbit falela, em su oni svi na more vućni, ali ovde sad nije dosta samo gjegjernoš, ovde je potreban heroismus za u tako uzburkano more se podufati; a pred sigurnom smrtnju se i najgjegjerniji ugiblje

Na jedan krat stane iz hrpe jedan mladić van, sin jednoga ribara i od distinstva priučen vihru i morskim valovom. On se ponudi staromu za dobrovoljnoga pomoćnika; ali prije nego skoči u čin, zagrlil jednu

onde med znatizeljnim takajše stojeću i u črninu oblečenu ženu te posve jednostavno i u kratko veli: »Mati, pusti me da idem;«

Sirota žena je već šest miesecih bila vdovica. Njezin muž, takodjer znameniti ribar, je jednog jutra na svojoj ladjici odplavil u more na ribariju, iz koje je sebe i svoju familiju hranil. Kad je u jutro svoj čin odtisnul u more bilo je sve tiho i mirno i voda je bila gladka kak zrcalo, na jedan krat se digne bura, i sledećega dana su ribari našli u moru plivajuće komade njegovog razlupanog čuna, a od njega ni tora ni glasa, niti mrtvoga nije hotelo more na zemlju iznesti, već ga je na dnu držalo, ako ga nisu grabezljive ribe i ostale morske nemani na komade raznesle. Ovu onda nesretnu ženu jedini sin zaprosil za dozvoju, da slobodno odlisne u ono zburkano more, koje je prije kratkog vremenja postalo grobom njegovoga otca, a njezinoga nad sve ljubeznoga muža! — Iz početka je žena med suzami mrmlala nekaj, kak da nepristaje na to, da joj se jedini još sin očitaj smrli u naručaj hiti ali sve glasnije se čuje vika, plač i javkanje iz nesretne ladje tam u moru, hitrije jedan za drugim se čuje hitac iz topa za znamenje, da je ladja već

Kuliko lagvih novoga vina imamo, zveksinom, tuliko fele vino bude. Jer drugo je mušt, koj komaj kaj združdenoga grozda scuri, drugi je z gažen, drugi je iz preše na početku i na koncu prešanja scurení mušt. Zato već z početka moramo se trsiti, da nam vino kak moguć jednako bude. Gdo ima velikoga lagva, on z više lagvov skup stoći mušta i tak popravi vino. Novo vino se mora v čistí, ali ne požvepleni lagev pretočiti, jer zveplo zapreći dalešnje vrenje pak se anda vino težko zevri. Pretočenoga vina lagvi se moraju dotakati, ali pilka se nesme zabití. Drugoć se ima pretakati vino, kad je već čisto. To dojde v december — januaru. Jer pak onda još zadosta stranskih dugovanjah je vu vinu, zato se onda moraju odprto pretakati. Dakako niti vezda nije potrebno zvepliti. K pretakanju navek stalno, ne vetrovno vreme hasnujimo, jer drozdji na najmenjšu tisku zraka se počeuju mešati.

Vinogradar.

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

III. Károly (1711—1740.)

Svikak se je trsil, da mir napravi med magjari i dinastiom habsburžkom. Prvi dober čin mu je bil, da je magjarsku korunu, koja je do vezda vu Beču bila, vu Požon poslal i potvrdil je satmarski sklop mira, obećajući, da bude magjarske zakone svigdar odbrđal.

1712-ga je orsačko spravljíšte zezval skup vu Požon. Ovo spravljíšte je tijam do 1715-ga držalo sa malimi pretrgami. Ovdí su vnogo dobrih zakonov napravili. Dokončalo se je, da bude stalna vojska, za koje zdržanje je dva i pol million forintov na leto platilo kmetstvo. Velikaši su niti sada ne platili poreza, nego su prisiljeni bili v laborskim vremenju vojsku dati i sami vu vojsku iti.

Karolj je 1716-ga sa turki imel rat. On je bil najme saveznik Venecíanom. Ovi su 1715. rat meli sa turkom i zato, kakti saveznik, je i Károly pozval turka na rat. Za vodju je vitežkoga nadvojvodu Savojsai Eugena postavil, kojemu su podvodje bili; Sán-

dor vürtemberžki, Pálffy János i Nádasdy Ferencz Eugen se je pri Péterváradu zišel sa turkom i ovdí je turk veliku pobitku trpel, tak da je čela vojska sa turskim vojdom i sa svim blagom vu magjarske ruke opala.

Zatem je Eugen prevzel Temešvara od turkov, s čem se je čeli banat oslobodil od jarma turskoga. Na to se je veselil čeli krstčanski svét! Sv. otec papa je s dragim kamenjem nakinčenu sablju i vojvodni škrjak poslal Eugenu. Sledeće ljeto je Eugen Belgrada oslobodil od turkov. Tu je bila jedna z med najvećkih pobitkah, koje je turk do sada trpel. Ratno polje je 20 jezer mrtvih turkov pokrivalo. Po ovoj bitki su i Sabac, Semendria, Orsova Mehadia vu magjarske ruke opale.

Po takvoj pobitki je turk prisiljen bil mir prositi od Karolja. Mira su i sklopili 1718-ga vu Požarevcu na 25 ljet. Poleg ovog mira je Serbia i jedna stran Vlaške i Bosne pod Karoljovu vlast opala. Banata je ipak ne k Magjarskoj sklopil, nego ga je kakti državu sa miluterskom vlastjom ravnal i jer su se ovdí vnogi magjari izpustili, ga je sa nemci i sa srbi nastanil.

Kak je tak mir postal vu orsagu, je Karolj orsačko spravljíšte zezval skup vu Požon 1722-ga. Osobito znameniti cilj je bil ovomu spravljíštu, da odluči, gdo bude kralj po smrti Karolja. Najme mali si Karoljov je vu 6 mesečni dobi vumrl. Zvun ovoga je, još tri kćeri imel: Mariu Tereziju, Mariu Annu i Amaliju. Karolj se je dakle trsil, da magjare predobi svojoj želji, da prestolje svojim kćerjam prskrbi.

Nagovoril je dakle magjare, da primeju tak zvanu „*Pragmatica sanctio*“, poleg koje vu habsburžki familii od sada budu po ženskim koljenu vladari sledili Karolja. Szluha Ferencz je na spravljíštu lépi govor držal. Na kaj su svi velikaši prijelí ovoga zakona. Zvun ovoga su postavili vu Magjarskim kraljevskog namestnika, koja služba je tija do 1848-ga gori stala.

Postavili su nazad dvorskou cancellariju; nadalje dve najvišešie sudbene oblasti: septemvirsku i kraljevku tablu; vu Zagrebu pak bansku tablu.

Potlam je Karolj opet imel rat sa turkom. Ali vezda nisu već živeli oni vitežki vodji, kak Eugen, a 73 ljeta star Pálffy pak je već prestari bil za vodju, zato je vnogo imanjah, kak i Belgrada, Srbiju Vlašku zgubil i prisiljen je bil 1739-ga na 17 ljet mir sklopiti sa turkom. Karolj je dakle vredno skriknuil: »Dakle sa mojim Eugenom sem zgubil i sreću moje vojske?!«

Po ovim miru je i na jedno ljeto vumral Karolj. Na magjarskim prestolju ga je Maria Terezia sledila. On je bil zadnji vladar iz habsburéke familie po mužkim koljenu.

(Dalje sledi.)

Loparićs.

KAJ JE NOVOGA?

Zgoreta crkva.

Poleg Miskolc zvanim varašu stoji Pel-sócz zvana občina, gde se prošlog m. 15-gav noći zažgala jedna skladarnica deskah. Iz skladarnice je onda i na hiže zašal plamen i došel je nazadnje i na crkvu. Krov crkveni je zgorel, pak od velike vrućine se i raztalil zvon, koj se onda doli zrušil. V požari je najzalostneše, da su poleg velikoga kvara vnogi težaki zgubili svoga kruha.

Coprlja.

V Krassószórényvármegjinskoj Krassova zvanaj občini su vlahi čez noći vun zašli na grobje, mrtve skopali, s sekirom razdrobili je i onda nazaj zakopali. Včinili su pak to zato, da svinjsku kugu, koja je v seli bila zotim pretiraju. Tumaste ljudi su žandari vlovili i v železju je v rešt odtirali.

Zakleta sreća

Nezdavnja je Joller Miklós stolara iz Šikloša dostigla ta sreća, da je 200 jezer forintov dobil s jednim lozom. Ali nato je takvo veselje dobil, da od velikoga veselja je betežen postal i nije se vžival vu svojim blagu, jer je na fletnomu vumrl. Peneze je onda zet njegov Ley József herbal, koj je do vezda v Tengeri zvanaj občini mlinar bil. Mlinar je dobro štel živeti, pak jer penezi nisu mu falili, čeli dan je v krčmi

u skrajnoj pogibelji, dapače kroz dobro staklo (perspectiv) bi se moglo i videti, da je oštećena ladja već i za svoju trećinu potonula. Siromaška žena se je takajše zmisliła, da su i tam otci, sinovi i zakonski muží, koji sad sigurno smrti u oči gledaju, pak svojoj boli mir zapovedajuć, pritisne odvažna žena svoga jedinca na prsa, te mu reče: »Idi, ti moj jedini i budi mi blagoslovljen! Bog te neka zdravoga i živoga u naručaj tvoje nesretne matere opet dopelja!«

Hitro je čun letel na usburkanom površju po valovih, kakti orehova lupina sim tam hitan; Čvrsto su u njem radili brodari boreć se proti strašnomu elementu. Ali siromaška mati toga više nije videla, ona se je u omiljavici zrušila na obali a milosrdni njezini susedi su ju odnesli u njezinu kućicu te ju na siromašku, ali kak snieg čistu posi telj položili.

Odmah poslie toga čulo se je iz daleka strašno ruženje, kak kad se nekaj drvenoga tere i draple — kr kr kr kr . . . i liepa ladja je na pečinu posrnula, te se je u polovici, na dvoje razdrapila. Iz obale je bilo dobro videti, kak sada naglo tone skup, sa nesretnici, koji su, za jarbol i vužeta se držeći nad svojim mokrim grobom viseli, —

zatim su se mogli još komadi deskih i gređah razpoznati, za koje su se vtoplajući ljudi grabili i borili, a konačno nije već niti toga bilo videti, samo ručanje bure ti hitanje morskih valov je još trajalo. Jedan za drugim su se na obali sakupljeni ribari razišli, koji su do sad još u ufanju ti ostali, tmína je nastala — večer — ladja je propala a naši dva osloboditelji sigurno spavaju u istom mokrom grobu, jednako s onimi od propale velike ladje.

Prošla je noć, nastalo je jutro, prestala je bura i nul, evo čuna sa našimi dvemi plemenitog srđca ljudmi, gde u luku Lecq brode. Čielu noć su se oni sa uzburkanemi valovi borili. te se mora kakti čudo smatrati, kak njim je u tmíni bilo moguće pećinam iz mora van štrčćim se ugibati. Oni su svoju dužnost učinili a i naplaćeni su, jer eno polag njih u čunu sede dva muža, koje su oni sigurnomu mokromu grobu u moru iztrgli.

Ali kaj to znamenuje, da mladić odmah, čim je na kopno iz čuna stupil. nehitri u naručaj svoje matere? Kaj to znamenuje, da čini, kak da bi ga nieki strah obuzimal? — On da sad čuti nieki strah, koj je večera bil izmed gjejernih naj gje-

gjerniji, kad se je podufal s čunom u uzburkano more odtiznuti i onde očitoj smrti u lice gledati! Snjim zajedno stupa nieki stranski visokog i jakog tiela, čiji život je mladić iz divljeg mora oslobodil i čije oči uslied toga, pune zahvalnosti na mladića gledaju. Kada su ovak nuz obalu koracali, dođu im ribari naproti, za da svomu mladomu pajdašu čvrstu ruku stisnu. Kad su u tom stranskoga opazili, najprije su se svi osupnuli, te su se okolo ove dvoje sve više i više gomilali i čudili. Stranskoga su svi poznali!

Spominali su se med sobom, tko da joj prvi glas donese? Ta poznato je, da je od veselja, ako naglo i nenadano dojde, moći i moći umrieti. — »A tko će joj drugi prvi glas donesti, nego sam njezini sin.« — Veli oslobodjeni ribar, i zagrlí mladića. — Još je nekoliko minutih prošlo i mladić je u naručaju svoje matere, kojoj nad sretnim povratkom sina, suze niz lice teču.

Poslie tog pozdrava bez riećih progovori sin: »Znaš draga mama, ja ču ti sad povedati, kaj se je sve ove noći dogodilo. Iz potonule ladje smo sretno dva čovieka oslobodili, a jedan od njih je bil ribar iz Lecq. Prije nekoliko miesecih ga je na moru

pil. Do vezda za peldu trezen človek je pijanec postal i zabadava za ga opominjavati doktori, nise mogel odevčiti od pijanščine. Ove dane je onda v jednoj čardi tuliko pil, da ga vnoga žganica zaklala. Niti on nije imel sreću v penezi.

Divjaki.

Od nas daleko v Australii i po v okoli stojičih otokov stanuju tako zvani karnibali divjaki, koji med svemi narodi još jesu tak divji, da ako moreju v ruke dobiti, s človečjim mesom se hraniju. Najrašji nas belokožne imaju za svoju pečenku. Jeden englijski kapitan jedne morske paroladje grozovito pripoveda, da kako su karnibali zmučili jednoga človeka i nazadnje pojeli. Jeden službenik je bil žrtva onomu grozovitomu činu, koj je zmed ovih ljudih si zehral jednu devojku za ženu, dakako civilizirano. Za par mesecov posle svoga zdavanja je odlučil, da na Aoba zvanim otoku pohodi onu kolenu, s kojeg zhadja njegva žena. I odisel je na otok iskat, ali doklam bi ove našel, zišel se s drugimi divjaki, koji su s onemi v taboru stali. Karnibali su obedva vlovili i odmah su se na gosti spravili, da pojeju stranskoga reštanta. K jedni drevi su ga privezali i kače su pustili na njega, koje su se mu oko šinjaka namotavale i počele ga gutiti. Zatim su mu slaboga ognja počeli kuriti pod noge i vure su se veselili v mukah njegovih. Kad su pak zapazili, da ga već ostavlja duša, s ostróm dardom su mu preholi telo, koje nazadnje su zrazcepali i pojeli. Ženu nisu bantovali, nego posle gošćenja je zamuz morala oditi k jednomu pak i den denes živi med onimi divjaki, koji su njoj prvoga muza zaklali.

Smrt porobnika.

V Marchegg zvanim varašu je ravnitelj — jedne fabrike za nekaj kanil v peneznu sobu oditi, koje sobe vrata su navek zatvorene bile. Pes ravnitelja je odmah v sobu napre bežal i za jedno momentov je s grozovitim tulenjom nazaj dobežal. To je v ravnitelju sumju podiglo i posvetil je v sobu, gde je jednoga muškoga zapazil. Odmah je stražare fabrike skup dozval, koji su oruzjeno dobežali v sobu. Na oruzje nije bilo potrebno, jer človek je negibajuč se ležal

bura zahvatila, njegov čin se je na pečini »Pater noster« razbil, ali on se je oslobodil. Jedna mimo plivajuća ladja je na svoju palubu uzela i sad je ribar moral, makar i proti svojoj volji s ladjom daleko v svijet odputovati, daleko od svoje kuće, žene i dieteta. — Svi su ga držali za mrtvoga a žena i diete su ga oplakivali. Kada je ladja na svoje miesto prispela, stupil je rečeni ribar na kopno te se je na drugoj ladji, koja je od onud baš u njegovu domovinu plovila pogodil za ladvara, da tak more domov dojt, pošto novac za platiti vožnju, nije imal. Vcera je došel s istom ladjom u Englezku i već je mogel očmi videti svoje miesto, već je bil tak blizu, da bi skoro bil mogel svoju kućicu izmed drugih razpoznati, kad ga na jedan krat strasna bura na rub propasti dovede, iz koje smo ga Božjom pomoćju sretno izbavili.

Glas mladičev je postajal sve slabiji, suze su mu niz lice kapale, zabrinuto gleda si na mater, koja bledim licem i široko odprtemi oči mu iz ustah svaku rieč zgrabljivo pobira. On sad klekne pred nju, te njezine mrzle ruke prime svojimi i reče:

na podu kre peneznoga ormara, pak kak se fletno vidlo, mrtvi. Okolo njega ležeča meštija je pokazala, da je kasu kanil gori vtrčeli. Ali med delom, od preplašenosti ga je guta vudrila i mrtve je postal.

Jedna raka četvero decah.

V Zalavármegjinskom Kányaváru je jedna žena odmah četvero decam dala življenje, trem dečkom i jednoj pucki. Jeden dečec je već mrtve na svet došel a drugi tri su 24 vure živeli. V jedni raki su zakopali sve četiri.

Pošteni dužnik.

Pred sedem letah je iz Frankfurta jeden trgovac v Ameriku pobegel i 360 jezer markah duga ostavil. Marljiv i delaven človek je bil, pak k tomu i sreću je imel. Pomalem je bogat postal i vezda je na svoje duge misil. Prošli tleden postal je v Frankfurt 180 jezer markah k sudu, da se razdeliju med povernikom, kojim je dužen ostal. Pisal je, da bude i na dalje peneze postal, dok svoje duge izplati. Misiliti je moči, kak su se poverniki raduvali, kad su svoje izgublene peneze nazad dobili.

Koji cirkvene kasse razbijaju.

Vu Billédu su kassu rimo-katoličanske cirkve razbili, nju vkrali i vu jeden jarek hitili, a peneze odnesli. — Vu Ivándu su pak iz srbske cirkve odnesli kassu. Žandarstvo išče sada bezbožne tolvaje.

Zmrzel je.

Vo gornjoj, severnoj strani neše domovine jo takvo mrzlo vréme, da blzu Kašše je Gubaj Mihalj pastir 3-ga o, m. na polje bodil pregledat, ali malo bil je pijan, pak se legel vu jarek, gde je zazpal. Vn jutro su ga zmrženoga našli.

Kritični dnevi.

Falb, poznati mudroznanec sledeće dneve drži vu letu 1904. za kritične; Jako kritični budu 1-ga marciusa, 9-ga septembra, 30-ga marciusa, 8-ga oktobra, 31-ga januara, 10-ga augustusa, 7-ga novembra, 29-ga novembra, 29-ga aprila, 1-ga januara, 12-ga juliusa. Na

»Draga mama — poslušaj cielu istinu! — Kada si me jučer nesretnoj ladji u zburkanom moru u pomoć poslala, nisi niti sanjala, da si me poslala, za da momu predragomu ocu život spasim.«

Na ove rieči siromaška žena od veselja završne, te se iz svog sedala zruši i bila bi na zemlju opala. — da ju polag nje kleceći sin nije u svoj naručaj ulovil. Ona sad klekne pokraj njega, digne svoje sklopljene ruke na vruću zahvalnu molitvu u vis prema nebu i nemoguća rieč progovoriti, suze zahvalnice roni.

U tom hipu su se vani čuli koraki i njezin muž se pokaže na pragu kuće. Ona skoči u vis i zagrlila ga kak da ga nikada više nekani iz ruk pustiti, a suze su joj samo niz lica tekle od boli i veselja. Stopy kad je k njim sin pristupil, prestale su joj suze teći, a miesto njih je na njezinih ustih zauzel miesto posmieh, onaj gizdavi posmieh, kojim je sad mali svoga junačkoga sina gledala, mladoga ribara iz Lecq. —

Em. Kollay.

pol kritični dnevi budu: 6-ga decembra, 28-ga majuša, 16-ga marciusa, 25-ga augustusa, 23-ga septembra, 22-ga decembra, 14-ga februara, 15-ga aprila, 13-ga juniusa, 26-ga juliusa, 23-ga oktobra, 14-ga majuša, 15-ga januara, 22-ga novembra, Za dojdućega meseca (januara) sledeće prorokuje Falb: Prvi fertalj bude suhi s malim snegom. Vu drugim fertalju bude veliki snég i dežgi. Tretji fertalj je na pol takov, kak prvi i drugi. Falb drži čeli mesec januar za dober mesec.

Šestdeset let starl ubojica.

Vu Sümegu je Horváth Jáncs 60 let stari vrtlar svoju mladu ženu s jednim revolverom zaklal. Za tem pak sebi s kuhinjskim nožom vu srce vpičil, ali nise je mogel skončati. Staroga ljudomorca su vlovili i zaprli.

Male novosti iz Medjmurja.

Vkradnja. Od Zsidár Jánoša iz Dráva-Csány-a (Hrašćan) je prošloga meseca 23-ga nepoznati krivec 4 guške i dve pure vkral. Tata iščeju. — Vu Prelogu je za velikoga sudca na mestu Bölcs Sándora, gdo je vu penziju odisel, Sólyomi Tivadar bivši letenyski veliki sudec postavljeni. — Na spomenek kraljice Jelisavete je vu Miksaváru Schádli István plebanuš prošloga m. 25-ga requiem držal. Pri meši ga njih mnogo bilo. — Po meši je vu školi Sosterics Elak raztulmači znamenitosti onog dneva.

Nekaj za kratak čas.

Ciganske poslovice.

1. Sudcu se pristoji batina, popu pak sveto pismo. —
2. Koj se samo navek vu Boga ufa on nebude tust.
3. Hižni zakon brez dece, je toliko, kak kovačnica brez hamra.
4. Samo takove susede je dobro imeti, kojim je kaj moči vkrsati.
5. Najboljšega prijatelja si človek vidi vu zrcalu.
6. Gusle brez štrunj, je toliko, kak hiža brez gazdarice —
7. Vsi puti vodiju k grobu. —
8. Žalost je zubni beteg srca.

Dobre žepne i sténe vure za fal cěnu moči dobiti pri Pollak Bernatu vni raru vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Prijem se uzimljeju vure tak za popravke za fal cěnu.

Vnogo peneze si prišpara on, koj pri MA YER ŠALAMONU (drugač Hochsinger vu Čakovcu, poljeg kloštra) si priskobi štacunske potreboče. Pri njem je moči sve vu najfalešoj cěni kupiti, pokehdob bude svoj štacun poljeg razprodaja, do kraja zaprl.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Clena žitka.

1 m-máza.	1 m-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	7.50	—
Zab	Zob	5.20	—
Rozs	Hrz	5.00	—6.00
Kukoricza uj	Kuruza nova	5.20	—
» » ó	» stara	0.00	—
Árpa	Ječmen	5.00	—
Fehér bab uj	Grah beli	6.50	—
Sárga » »	» žuti	5.50	—
Vegyes » »	» zmčšan	5.25	—
Lenmag	Len	1.00	—
Bükköny	Grahorka	5.50	—

Nyilttér*)

É rovat alatt közlöttékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szork.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárámból rendeltetnek. — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. — **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámentesen valamint hához szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Hirdetések.

1352. sz. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járás-bírótság 1899. évi V. 672/1. számú végzése következtében dr. Mayer Ignác marczali ügyvéd által képviselt Lengyel József és fia marczali cég javára Fischl Sándor m.-királyi lakos ellen 252 frt 53 kr. s jár. erejéig 1899. évi nov. hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfogott és 389 frt 10 krra becsült következő ingóságok u. m.: 1 ló, 2 kocsí, 2 kukoriczahas. 2 pajta, 2 sertvészó, 1 szecskavágó, taipfák, tölgyfa padlók, téglá és szobatorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-bírótság 1899. évi V. 672/2. sz. végzése folytán 252 frt 53 kr. tőkekövetelés ennek 1899. évi július hó 1. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 23 frt 55 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis M.-Királyon leendő eszköz-lésére

1899. évi december hó 19. napjának d. u. 10 óraja

határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 959

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fölülfoglatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon 1899. évi decz. hó 4-én.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.

5858. tk. 99.

Végzés.

Gróf Festetics Jenőnek, Krajnár Iván-nak Perász Mihályhoz való csatlakozása kimondatik s kibocsáttatik a következő együttes

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Perász Mihály domásinecci, gr. Festetics Jenő zalaujvári, Krajnár Iván csáktornyai lakosnak, Gyurkin József és neje Horváth Mária domásinecci lakosok elleni végrehajtási ügyében 41 frt 40 kr. tőke, ennek 1898. évi június hó 15. napjától járó 8% kamatai, 30 frt 50 kr. eddigi, 7 frt 80 kr. árverés kérvényi költség, 62 frt 17 kr., 110 frt kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvszék a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a domásinecci 71. sztkjvben foglalt 91. hrsz. 22. népsz. házból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 102 frt; 71. sztkjvben foglalt 90. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 2 frt; 71. sztkjvben foglalt 377. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 12 frt; 71. sztkjvben foglalt 378. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 12 frt; 71. sztkjvben foglalt (463—464) hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 18 frt; 71. sztkjvben foglalt 1221. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 38 frt; 71. sztkjvben foglalt 1222. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 38 frt; 71. sztkjvben foglalt 1707. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 19 frt; 71. sztkjvben foglalt 2166. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 8 frt; 71. sztkjvben foglalt 2165. hrsz. ingatlanból Gyurkin József és Horváth Máriát illető 1/2 rész 20 frt; 71. sztkjvben foglalt 2188. hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156. §-a alapján egészben 48 frt; 71. sztkjvben foglalt 2295. hrsz. ingatlan u. a. §. a. egészben 38 frt; 71. sztkjvben foglalt 2326. hrsz. ingatlan u. a. §. a. egészben 68 frt; 71. sztkjvben foglalt 2327. hrsz. ingatlan u. a. §. a. egészben 68 frt; 71. sztkjvben foglalt 2329. hrsz. ingatlan u. a. §. a. egészben 85 frt; 71. sztkjvben foglalt 2372. hrsz. ingatlan u. a. §. a. egészben 16 frt; 1114. sztkjvben foglalt 1404. hrsz. ingatlan u. a. §. a. egészben 48 frt; 402. sztkjvben foglalt 1122. hrsz. ingatlan egészben 4 frt; 402. sztkjvben foglalt 1749. hrsz. ingatlan egészben 38 frt kikiáltási árban a 71. és 1114. sztkjvben foglalt ingatlanok a Gyurkin Antal javára bekebelezett szolgalmi jog fentartásával az

1899. évi decz. hó 26. napján d. e 10 órakor

Domásinecz községhezánál dr. Tamás János, dr. Hajós Ferencz és Varga Lajos ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fognak. 958

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át átnátpénz fejében letenni s a vevő a vételár 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulírt tkvi hatóságnál és Domásinecz község előljárásiójánál megtekinthetők

Az árverés elrendelése a fent említett tkjvokban feljegyzendő.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1899. évi szept hó 21-én.

6

huzásra érvényes jótékonycélu — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény a 20.000 kor. stb. ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizetetik.

Első huzás

visszavonhatatlanul már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít a jótékonycélu sorsjáték kezelősége

IV. ker., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó

Sok pénzt megtakarít

a ki

Mayer S.-nél Csáktornyan

bevásárlásait eszközli,

kinél az üzlet teljes felosztása miatt

az üzletben levő összes áruk u. m.:

női és férfi divatkelmék, vászonárúk,

parchetok mosókelmék, szőnyegek, gyapju

és selyemkendők valamint az összes

férfi és női divatcikkek

a bevásárlási árnál tetemesen olcsóbban
adnak el.

**Maradékot minden elfogadható
áron adnak el.**

311 9-28

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó!

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó!

Arverési hirdetmény.

Embresz István m-vidi és Orehovecz Mártonné szt-máriai lakosoknak Radmanics Katalin férj. Kuhár Balázsné mura-vidi lakos elleni végrehajtási ügyében az 1899. évi október hó 9-ik napján megtartott árverés alkalmával elővezetett és a szt-máriai 332. sztkvben 1884. hrsz. alatt felvett ingatlanra Kuhár Balázs mura-vidi lakos részéről az 1881. évi 60. t.-cz. 187. §-a értelmében kellő időben és szabályszerű alakban benyújtott utóajánlat elfogadtatik s az említett árverési cselekmény hatályon kívül helyeztetik.

Minek folytán a fentebb körülírt ingatlanra 56 frt 10 kr. utóajánlati, mint kikiáltási árban, a már megállapított árverési feltételek értelmében az újabb árverés elrendeltetik, s annak fogantatására határidőül **1899. évi december hó 22. napjának d. e. 10 órája**

Szt-Mária községházába kitézetik; mégis azon megjegyzéssel, hogy ezen utóajánlat az utóajánlatot tevőre még akkor is kötelező, ha az árverésen meg nem jelennek s ha az utóajánlati árnál magasabb ígért nem tétlenek. 960

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt az alap kikiáltási ár 10%-át az 9 frt 10 krt bánatpénz fejében tartoznak kiküldött kezéhez letenni.

Perlakon, 1899. évi okt hó 25.

4031. tk. 899.

Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Tamás János ügyvéd által képviselt Deutsch Ede végrehajthatónak Kovács Magdolna térj. Czeszár Mátyáznő végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében az árverés 19 frt 30 kr. tőke, annak 1898. jan. 11-től járó 5% kamatai, 3 frt 70 kr., 9 frt 40 kr., 10 frt 70 kr. eddigi, 5 frt 90 kr. árverés kérelmi, 1 frt 70 kr. jelenlegi s a még felmerülő költségek kielégítése végett a végrehajtási törv. 144. és 146. §-ai értelmében elrendeltetvén a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. jbiróság területén lévő az őrségi 918. sztkvben A+1. sor 521. hrsz. a szántó velkő zserjavcsében 970 □ öl 144 frt; az őrségi 503. sztkvben A+1. sor 15/c. hrsz. a belsőség 519 □ öllel 238 frt kikiáltási árban mindkét ingatlan a fenti törvény 156. §-a értelmében egészben 957

**1899. évi deczemb. hó 16. napján
délelőtt 10 órakor**

Őrség községházánál dr. Tamás János perlaki ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatik fog. Kikiáltási ár a fent kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben mégpedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 15 nap alatt a másodikat, ugyan-

attól 30 nap alatt a harmadikat, ugyanattól 45 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1899. szept. hó 26-án.

897. sz. v. 1899.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. bíróság 1899. évi V. 459/L. számú végzése következtében dr. Hajós Ferencz csákt. lakos ügyvéd által képviselt Csáktornyaivideki takszerepöntárnak javára Jágecz Bálint battányi akos ellen 267 frt s jár. erejéig 1899. évi október hó 23-án fogantatott kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 327 frtra becsült 1 fatalpakon álló pajta, 1 sertvésvöl, 1 kukoriczakas, 2 szekér szena, 1 szekér, 1 morzsoló, 1 szecskavágó gép, 1 szekér, 1 íszó, 1 tehén, csutás kukorica gazdasági ölszerelvények és szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíróság 1899. évi V. 450/2. számú végzése folytán 267 frt tőkekövetelés, ennek 1898. évi november hó 15. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 49 frt 45 krtban bíróság már megállapított költségek

erejéig Bottlyánban végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére

1899. évi december hó 15. napjának d. e. 10 órája

határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzletetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. 961

Kelt Csáktornyan, 1899. decz. hó 2-án.

Glavina János kir. bír. végrehajtó.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi-szer ellenállt az idős megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító, bedörzsolésként alkalmazhatók köszvénynek, csuszál, tagzsággattal és meghűléseknek és az orvosok által bedörzsolésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment, olívazsír alatti, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr és 1 frt ávegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; a karakter: **Török József** gyógyszerésznek Budapestben. Hívó-ártsal alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebb-bertók utaztat van forgalomban.

Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes áveget „Horgony”-vegyjé és Richter-vegyjézés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, BUDAPEST, és kir. udvari szállítók.

